

Az a szokásos ide-oda futkorászós napom volt, amikor megszólalt a mobilom. A kollégám hív, hogy van neki egy motoros barátja, aki másnap este indul a világ egyik legnehezebb versenyén. Tovább nem is kell folytassa, egyből csillan a szemem, meg is beszéljük a másnap délelőtti találkozót. Amikor a szerkesztőségbe érkezem, már nagyban megy a beszélgetés az iratkozás, utazás bonyodalmairól. Ő **Kovács Ervin Zsolt**, ismertebb nevén Zsoci. Egy oroszhegyi srác, aki most készül feladni a leckét a világ legjobb extrém endurósainak. A motorozás tőlem sem áll messze, így a szokásos interjúalany puhítás elmarad és alig egy perc után már lóerőkről és köbcentikről beszélgetünk.

Furdalt a kíváncsiság, hogyan kerül egy oroszhegyi srác a környékbeli domboktól a világ egyik legrangosabb versenyére? Amikor rákérdezek, Zsoci elmosolyodva kezd turkálni az emlékei közt. "Talán 1995-re nyúlik vissza, amikor egy 125 cm³ gépezettel kezdtem" – meséli Zsoci. Akkor még leginkább munkaeszköz volt, eljutni A pontból B-be. Aztán kisebb kihagyás következett, majd 2003-ban megvettem első utcai endurómat, amit természetesen terepen használtam. Majd az első igazi krosszmotoromhoz 2005-ben jutottam hozzá.

Leginkább a barátaimmal motorozgattunk a környéken, ők kezdtek felfigyelni arra, hogy egyre jobban megyek. Elhívtak egy motorversenyre, ugyanis ők ekkor már amatőr szinten versenyeztek. Emlékeszem Kolozsváron volt a verseny, életem első krossz endúró versenye, amit sikerült megnyernem. Akkor fertőződtem meg igazán. A sikerélmény akkora lökést adott, hogy azóta is folyamatosan versenyekre járok.

[Zsöci a nyeregben](#)